

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **P., R.**, IČO: **X**, v dovolacom konaní právne zastúpeného JUDr. **F. V.**, advokátom, **S.**, proti odporcovi: **Š., T.**, IČO: **X**, o vydanie veci s prísl., vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 12C 162/2008, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. februára 2011 sp. zn. 6Co 34/2010 takto

r o z h o d o l

Dovolanie navrhovateľa **o d m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Poprad rozsudkom zo dňa 20. októbra 2009 č. k. 12C/162/2008 -117 v spojení s opravným uznesením zo dňa 17. augusta 2010 č. k. 12C/162/2008 – 184 rozhodol tak, že odporca je povinný vydať navrhovateľovi nehnuteľnosti vedené na liste vlastníctva X katastrálne územie R.

číslo parcely	kultúra	výmera m ²
X	ostatná plocha	X
X	trvalý trávny porast	X
X	trvalý trávny porast	X
X	trvalý trávny porast	X

X	lesné pozemky	X
X	lesné pozemky	X
X	lesné pozemky	X
X	lesné pozemky	X

a uhradiť navrhovateľovi trovy konania k rukám právneho zástupcu JUDr. F. V. vo výške 704,14-€, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Okresný súd mal za preukázané, že navrhovateľ ako právnická osoba je oprávnený disponovať s predmetom vlastníctva nehnuteľností zapísaných na LV X k.ú. R., ako aj X k.ú. T., teda vykonávať hospodárenie na nehnuteľnostiach, ktoré patria členom P., ako aj obstarávať spoločné veci. Vydanie vecí, ktoré neoprávnene zadržáva odporca je možné podradiť pod pojem obstarávanie spoločných vecí, pretože navrhovateľ týmto zabezpečuje starostlivosť o právnu ochranu majetku, ktorý patrí jednotlivým členom spoločenstva. Nie je preto dôvodným tvrdenie odporcu, že v konaní o vydanie vecí by na strane navrhovateľa mali vystupovať jednotliví podieloví spoluvlastníci. Odporca nespochybnil, že na príslušných listoch vlastníctva číslo X a X sú uvedení ako spoluvlastníci nehnuteľností členovia P.. Oprávnenie navrhovateľa domáhať sa vydania nehnuteľností za účelom výkonu správy navrhovateľ preukázal tak rozhodnutím príslušných orgánov, bývalého Okresného úradu Kežmarok, ako aj ďalšími rozhodnutiami súdov, ktoré nespochybnili vlastnícke právo členov spoločenstva tak, ako je zapísané na listoch vlastníctva. Z výpovede svedkov nepochybné vyplýva, že odporca odmieta navrhovateľovi vydať nehnuteľnosti a tým mu umožniť zabezpečiť hospodárenie na nich a správu v súlade so zákonom. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP a navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi priznal trovy predstavujúce zaplatený súdny poplatok a odmenu právnenému zástupcovi. Výška zaplateného súdneho poplatku predstavuje 4.000,- Sk /132,78 EUR/ (zaplatený súdny poplatok za návrh na vydanie predbežného opatrenia v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/187/2008 a súdny poplatok 3.000,- Sk zaplatený za návrh vo veci samej). Odmena právneho zástupcu predstavuje odmenu za 4 úkony právnej pomoci v roku 2008 po 1.466,- Sk (prevzatie zastúpenia, podanie na súd, návrh na vydanie predbežného opatrenia, vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu súdu o nariadení predbežného opatrenia), k tomu prináležiaca paušálna náhrada 4 krát 191,- Sk, v roku 2009 právnenému zástupcovi prináleží odmena za dva úkony po 13,37 EUR (účasť na pojednávaniach

dňa 16.3. a 4.6.2009 bez prejednávania veci), k tomu prináležiaca paušálna náhrada dva krát 6,95 EUR a tri úkony právnej pomoci po 53,49 EUR (účasť na pojednávaniach dňa 6.7., 3.9. a 5.10.2009), k tomu prináležiaca paušálna náhrada tri krát 6,95 EUR. Právnemu zástupcovi prislúcha náhrada cestovného za cestu Stará Lesná - Poprad a späť 10 krát 1,35 EUR a náhrada za stratu času za 10 polhodín po 11,59 EUR. Pri priznaní cestovného súd vychádzal z výšky cestovného prostriedkom hromadnej dopravy, pretože právny zástupca navrhovateľa nepreukázal odôvodnenosť použitia vlastného motorového vozidla a súdu nepredložil doklady, z ktorých by bolo možné ustáliť výšku náhrady cestovného vlastným motorovým vozidlom. Súd nepriznal právnemu zástupcovi odmenu za úkony právnej služby poskytnuté pred udelením plnomocenstva na zastupovanie a rovnako za úkony, ktoré nevyhodnotil ako účelné na účelné uplatnenie práva (ohliadka nehnuteľnosti, rokovania s klientom v presne neuvedenom čase). Pri vyčíslení trov právneho zastúpenia súd vychádzal z ustanovenia § 1, 11 ods. 1 písm. a), 14 a 17 vyhlášky číslo 655/2004 Z.z. V spore súd nerozhodoval o určení vlastníctva, ale o vydaní veci.

Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 24. februára 2011 sp.zn. 6Co 34/2010 rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením potvrdil a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd vo vzťahu k odvolaniu navrhovateľa voči výroku o trovách konania poukázal na to, že súd prvého stupňa správne vychádzal z neoceniteľného predmetu sporu, pretože navrhovateľ na pojednávaní dňa 6. 7. 2009 (č. 1. 87) uviedol, že vydávané nehnuteľnosti sú prevažne lesné pozemky a pokiaľ sú uvádzané trvalé trávne porasty, jedná sa o poľany nachádzajúce sa v lesoch. Ostatnú plochu predstavujú skalné útvary. Za situácie, keď navrhovateľ preukazoval hodnotu sporu tým, že na základe ocenenia lesných pozemkov porastov na nich vykonanom L., je priemerná cena lesného pozemku vrátane lesného porastu na lesnom hospodárskom celku Vysoké Tatry 106.128,- Sk na 1 ha, tak potom táto vyčíslená hodnota sa nemôže týkať predmetných nehnuteľností, pretože tieto nie sú len lesnými pozemkami. Z uvedeného teda jednoznačne vyplývalo, že bolo dôvodné vychádzať z neoceniteľného predmetu sporu v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu v části výroku o náhrade trov konania podal navrhovateľ dovolanie. Navrhol dovolaciemu súdu v napadnutej časti rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a uložiť odporcovi povinnosť nahradiť mu trovy dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu v časti priznania trov spočíva na nesprávnom skutkovom a právnom posúdení veci. Poukázal na vec vedenú na Okresnom súde Kežmarok sp. zn. 4C 73/2006,, kde sa výška odmeny advokáta posúdila inak a súd mal z tohto rozhodnutia vychádzať. Mal za to, že z tohto dôvodu je dôvod na vadu podľa § 237 ods. d/ O.s.p., pretože sa v súvislosti s tou istou vecou v časti trov konania už prv právoplatne rozhodlo.

Odporca považoval dovolanie za nedôvodné , a preto ho žiadal zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Aj keď v prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom, dovolaním napadnutý výrok o trovách konania je z formálno-procesného hľadiska uznesením. Dovolanie navrhovateľa smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania. Vzhľadom na povahu rozhodnutia odvolacieho súdu, treba prípustnosť dovolania proti nemu smerujúceho, posudzovať podľa ustanovení, ktoré vymedzujú prípustnosť dovolania proti uzneseniu.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho

súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a **o trovách konania**, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobcov z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na ustanovenia § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu) ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení odvolací súd nezistil.

Nie je daný ani dovolací dôvod podľa § 237 písm. d/ O.s.p, v zmysle ktorého je dovolanie prístupné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 O.s.p.). Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (§ 159 ods. 3 O.s.p.). V zmysle § 103 O.s.p. súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. platí, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Prekážka rozsúdenej veci (*res iudicata*) svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania vedie bez ďalšieho k jeho zastaveniu. Táto prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké, alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného). Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, určitý skutkový dej (skutok) ak bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne (a tiež inak).

V danom prípade dovolateľ ani netvrdil, že vo veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 4C 73/2006 ide o totožnú vec. Poukazoval iba na prisúdenú výšku náhrady trov konania v skutkovo a právne obdobnej veci. Toto však nezakladá prekážku veci právoplatne rozsúdenej, preto nie je daná vada podľa § 237 písm. d/ O.s.p.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Dovolanie je v Občianskom súdnom poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno v dovolacom konaní podrobiť napadnuté rozhodnutie vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Keďže prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno z ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. vyvodiť a v dovolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie na súdoch nižšieho stupňa bolo postihnuté vadami uvedenými v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný.

V dovolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nakoľko si žiadne neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 29. júna 2011

JUDr. J a n a B a j á n k o v á, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta